

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยผลของระดับของแคลเซียมในอาหารขันต่อปริมาณการกินได้ การย่อยได้ของไนโตรเจน ค่าcacenของมูลและเมต้าบोไลต์ในเลือดของลูกโคนมเพศผู้ สามารถสรุปผลของการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

- 1) ระดับของแคลเซียมในอาหารขันที่เพิ่มขึ้น พบว่าระดับของแคลเซียมมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักโดยทำให้อัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น
- 2) ระดับของแคลเซียมในอาหารขันที่เพิ่มขึ้น ไม่มีผลต่อค่าcacenของมูล
- 3) ระดับของแคลเซียมในอาหารขันที่เพิ่มขึ้น มีผลต่อปริมาณการกินได้ของอาหารขันในช่วงการเก็บตัวอย่างที่ 30 วันของการทดลอง แต่พบว่าปริมาณการกินได้ของน้ำนม ในช่วงการเก็บตัวอย่าง 90 วันของการทดลอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- 4) ระดับของแคลเซียมในอาหารขันที่เพิ่มขึ้น ไม่มีผลต่อการย่อยได้ของวัตถุแห้ง อินทรีย์วัตถุ โปรตีน ไขมัน แต่พบว่าการเพิ่มระดับของแคลเซียม มีผลต่อการดูดซึมของแคลเซียม พอกฟอรัสและแมกนีเซียม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- 5) ระดับของแคลเซียมในอาหารขันที่เพิ่มขึ้น ไม่มีผลปริมาณของ E. coli ในมูล ทุกช่วงของการเก็บตัวอย่าง แต่พบว่าระดับของแคลเซียมที่เพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณของ Lactobacilli spp. ในมูลในช่วงการเก็บตัวอย่าง 90 วันของการทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- 6) ระดับของแคลเซียมในอาหารขันที่เพิ่มขึ้น ไม่มีผลต่อความเข้มข้นของกลูโคส ความเข้มข้นของยูเรียในเลือด ความเข้มข้นของ NEFA ความเข้มข้นของคลอเรสเทอโรล ความเข้มข้นของแคลเซียม และความเข้มข้นของฟอสฟอรัส เมื่อพิจารณาจากงานทดลองในครั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่าการเพิ่มแคลเซียมจะต้านการเจริญเติบโตของลูกโคนมที่ได้รับนมผงทดแทน อาหารขันและหญ้าแห้งร่วมกัน ซึ่งการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของแบคทีเรียกลุ่มแลกติกในลำไส้